

զակեայ փայտէ զարդարանքները շատ զեղեցիկ էին եւ աւելի արարական ոճով մը, այնպէս որ նախ կարծեցի թէ Գաշիւրէի կահադործներուն ձեռքէն ելած էին: Փաշան ինծի ըսաւ թէ այդ աշխատանքը ինք ապսպրած էր Բուժելի Հիւսար բնակող հայ արհեստաւորի մը եւ թէ այս վերջինը, անկից ի վեր, անդործ մնացած ըլլալով, ստիպուեր էր ձկնորս դառնալ իր ապրուստը ճարելու համար:

Զրազանի պալատին փայտէ հոյակապ որմնադարձերն ալ հայ կահադործի մը, Որդիկ պէյի, աշխատանոցներէն ելած էին: Գործ Յակոբ պէյ Պալեանի, Զրազանը կը ներկայացնէր վերածնութեան փորձ մը արեւելեան ո-

ճին մէջ եւ սահմանադրական բէժիմի սկզբնաւորութեան պաշտօնական արարողութեան շքեղ շրջանակ մ'ընծայած է: Անոր հրկիզումը՝ 1910ին, կատարեալ վիշտ մը եղաւ ինծի համար: Ճակատը, որ Վոսիւրին վրայ կը նայի, կանդուն կը մնայ եւ շէնքին անեղծ պահպանումը ըլլալուն պատրանքը կուտայ առաջին պահուն, բայց տէքոն մըն է միայն այլ եւս: Սակայն իր մարմարէ զեղեցիկ մեծ դռները Պէշիկթաշի ճամբուն վրայ, դեռ կը մնան անփթար:

ԱՐՄԵՆԱԿ ՍԱԳՐՋԵԱՆ

(Շարունակելի)

## ԾՆՈՒՆԴ

Երբոր գրտայ հի՛ն կորսւած յուշն օրերուն,  
Նորէն ինծի ժպտեցաւ տղան, հոգւոյս արեւ,  
Ի՛նչ բուրմունք էր ծառերուն մէջ, գլխուս վերեւ,  
Բոսոր պարտէզ՝ երկիրը բա՛ց էր հովերուն :

Մոռցե՛ր էի խոնարհ անունն իսկ տերեւին,  
Ու նոր լեզու մ'ըստեղծեցի կախարդալուր՝  
Թռչուններուն համար որոնք վաղո՛ւց քափուր  
Իմ հէ՛ք տունիս աղանետումը կուգային ...

Հետըզհետէ վերակազմել կարողացայ  
Զինչ երազով մանեակը վառ կարօտներուն.  
Ի՛նչ հըրայրքով սէրը վշտին եղաւ ընծայ ...

Այրեցաւ խունկն անմեղուքեան բուրվառներէն,  
Ու տեսիլքովն իսկ վերածնած մարմիններուն  
Հողին ծոցէն եկաւ գարուն մը ոսկեղէն :

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ